

betydning, så er en anden det nok også«, kan blive borgernes ræsonnement.

For det tredje kan de pågældende forældede bestemmelser være udslagsgivende i en ekstrem situation under en retstvist. Og det er næppe hensigtsmæssigt. I nogle tilfælde fremstår gældende ret i bestemmelser, der er skrevet på latin, selv om dansk lov i dag skal være skrevet på dansk.

Det gælder f.eks. Forordning af 10. februar 1736 om »Examinibus juridicis«. Af Retsinformation fremgår, at kun afsnit 1, punkt 8, i dag er relevant. Det burde have medført, at regeringen i anden sammenhæng sikrede denne bestemmelses hjemmel på dansk, og at hele den gamle forordning blev ophævet.

Så selv om retslærde vil hævde, at nogle af de regler, der ved nærværende lovforslag ophæves, kun har retshistorisk betydning, er det forslagsstillernes opfattelse, at de skal ophæves.

3. Regler uden juridisk betydning.

En anden gruppe af love, som i dag er uden betydning, er love med bestemmelser, der enten aldrig er blevet brugt, fuldt udnyttet, eller som blev brugt for mange årtier siden.

Her er et par eksempler.

Eksempel 1:

Den 27. januar 1852 blev der vedtaget lov om Domaneieendomme (Domæneejendomme). Ifølge den lovs § 5 skal følgende ske: »Hvor Statskassen maa anses som Godssets Eier at have en Herlighedsret over Gadejordene i Godssets Byer, skal Domaneiebestyrelsen være bemyndiget til, med Bylaugets Samtykke, at afhænde undværlige Dele af Gadejorden som fri Eien-dom til Huuspladse eller anden for Byen gavnlig sær-egne Afbenyttelse, enten mod contant Kjøbesum, eller uden Kjøbesum, men mod en passende Grundafgift af Jordstykket, som Vederlag for Statens Herlighedsret.«

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslag nr. L 92, folketingsåret 1998-99, om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen samt lov om landinspektørvirksomhed m.m. blev der i Folketingets Boligudvalg stillet spørgsmål nr. 10, 11 og 12 (L 92 - bilag 7 af 17.12.1998) for at få af-dækket, i hvilket omfang bestemmelsen er udnyttet, og i hvilket omfang den i dag har relevans.

Svarene fra boligministeren (L 92 - bilag 11 af 19.1.1999) viser en overfladisk vilje til at gøre noget ved denne forældede bestemmelse. Der henvises blot til, at Skov- og Naturstyrelsen skal igangsætte en ud-matrikulering og tinglysning af disse arealer, som sta-ten nok ejer, men som aldrig er blevet nærmere fastsat

som forventet i loven fra 1852. Og det viser sig, at ale-ne lovens § 5 kan antages at have relevans i dag.

Eksempel 2:

Den 27. maj 1950 blev der med lov nr. 258 givet til-ladelse til, at ministeren for offentlige arbejder kunne nedlægge Dalmose-Skælskør-banen. Det fremgik endda af lovens § 1, at det kunne ske »straks«. Den 17. december 1998 stiller folketingsmedlem Kim Behnke spørgsmål S 777, folketingsåret 1998-99, til trafikmi-nisteren: »Vil ministeren oplyse, hvilken status jern-banestrækningen Dalmose-Skælskør har i dag, samt herunder hvornår strækningen sælges?«

Af ministerens svar, folketingsåret 1998-99, Folke-tingets forhandlinger side 3189, fremgår bl.a. følgen-de: »Som sagen står i øjeblikket, kan banen ikke umiddelbart nedlægges eller sælges. Men banens fremtid vil blive undersøgt i forbindelse med en ... gennemgang af restbanerne.«

Folketinget har derfor helt unødvendigt vedtaget en lov i 1950, som mere end 49 år senere ikke er blevet udmøntet af regeringen. Loven fra 1950 kunne derfor meget nemt ophæves. Det er forslagsstillernes opfat-telse, at Trafikministeriet skal afhænde strækningen hurtigst muligt. Loven fra 1950 kan derfor ophæves, selvom den har ligget i dvale i et halvt århundrede. Af-hændelsen af strækningen kan blot forelægges Fi-nansudvalget til godkendelse efter de normale rets-ningsslinjer.

4. Oprydning i forældede regler.

Nærværende lovforslag er primært tænkt som op-rydning. Det er et bidrag til udtynding i lovjunglen ved at fjerne nogle af de gamle træer, der er gået ud. Hverken mere eller mindre. Da nærværende lovfors-lag langt fra er udtømmende med hensyn til, hvor mange og hvilke regler uden betydning der er i dansk lovgivning, vil forslagsstillerne senere fremsætte flere lovforslag til lov om ophævelse af 100 love og retsfor-skrifter. På nuværende tidspunkt er der planlagt mindst tre portioner.

Regeringen har de seneste folketingssamlinger vist en smule vilje til at ophæve gamle regler, der ikke længere har nogen betydning. Der henvises her til lov-forslag nr. L 139 af 10. december 1998 om ophævelse af en række love under Fødevareministeriets område (folketingsåret 1998-99, till. A side 3282), lovforslag nr. L 184 af 11. februar 1999 om færgefart, dog kun § 8 med ophævelse af 7 gamle bestemmelser (folke-tingsåret 1998-99, till. A side 4419) og lovforslag nr. L 7 af 7. oktober 1999 om nedlæggelse af havnebanen